

- Szeptember 25.- én vasárnap a németekkel együtt tartjuk meg az októberfeszt ünnepet templomunknál. Ezen a napon nem lesz külön magyar és német mise, csak egy angol nyelvű mise lesz 10:00 órakor amelyet Timothy Dyer atya mond. Ugyanakkor lesz finom magyar és német ebéd (gulyás leves és német virzslit), jó hideg német sör és mindenkit szeretettel várunk. Kérem szóljunk már most minél több embernek.
- Nagy szeretettel hívjuk minden kedves magyar testvérünket Jaschko Hermina nővér szerzetesi életének 75. jubileumi ünnepségére. Az ünnepi szentmise október 8-án, 11 órakor kezdődik a St. Euphrasia templomban (11766 Shoshone Ave., Granada Hills, CA 91344). Fő celebráns Joseph V. Brennan püspök atya lesz. A szentmisét agapé követi a templom melletti közösségi teremben.
- Október 9.-én vasárnapon a németek készítenek ebédet és mindenkit szeretettel várnak. Ugyanezen a napon tartják meg a "Kirchweihfest" ünnepüket amely délután 1:00 órakor kezdődik. A műsor alatt fellép táncsoportjuk, a "Donauschwäbische Tanzgruppe."
- Október 15.-én szombaton tartjuk meg az harmadik Los Angeles-i Magyar Ételek Fesztiválját itt a Szen István templomban. Az esemény reggel 9:00-kor kezdődik és éjfélig tart. További felvilágosításért forduljanak Baki Józsihoz.
- Október 23.-án vasárnapon a Szent István Egyesület (SzIE) készít finom ebédet. Délután 2:30-kor kezdődik a dicsőséges 1956-os magyar forradalomra való megemlékezés a MacArthur Park-ban. Vegyünk részt minél többen! A SzIE tagjai koszorút helyeznek az 56-os szobornál.

Betegeink;

- ifjú Iván János Rácz Károly
- Szabó István Lantos Rezső
- Fotos Ágnes Bános Magdi
- Vodnákné Turi Ildikó Horgas Mária
- Angelo Cruz Bihar Gábor
- Garai Erzsébet

Halottaink;

- Nelsa Gauss Szik Antal
- Dúk Anna Mayer Ferenc

- Téglás Imre Farogi Erika
- Xaver Krammer Kathleen Meister

(Lk16:1-13) Szenvedésünk részben az eredeti bűn elkerülhetetlen törlesztését jelenti. Sok szenvedésünket azonban ember okozza – gyakran a pénz utáni vágy miatt. Valóban létezik más hat főbűn is, de a fősvénység veri a többit! Nagyobb oka ez a kábítószerezésnek, mint a mértéktelenség, nagyobb oka a háborúzásnak, mint a harag, nagyobb oka a pornográfiának, mint az érzékiség. A kapzsiság – nem a testi vágy – okádja a szennyet a „megfertőzött” számítógépből. A mai példabeszédben az intező erkölcsi züllése apró hanyagságokkal indult – mint a miénk is! Az intező a példabeszédben éppen úgy képtelen volt félrevezetni a gazdáját, mint mi a mindentudó Istent a valóságban. Az intező inkább az embertársait próbálta becsapni, nehogy a bíró bebörtönözze. Furfangos terve – hogy a könyvvitele helyesnek tűnjék – elfedte a múltbeli bűneit, egyben megmentette őt azok siralmas jövőbeni következményeitől.

Mindannyian sáfárkodunk, mint az intező a példabeszédben. Az ő minden java a mesteréé volt, mint ahogyan a mi minden javunk az Istené. Nem tettél szegénységi fogadalmat? Mindened mégis az Övé! Isten ajándékai nélkül földönfutó vagy, akárcsak az intező a gazdája vagyona nélkül. A példabeszédben a számadás napja a halált jelenti, midőn teljes elszámolással véget ér a sáfárkodásunk. Az örökkévalóságban érdemet sem nyerni, sem veszíteni nem lehet, csupán jutalmat vagy büntetést. A lelki bukásunk az imának és a bőjtnek, valamint az irgalmasság lelki és testi cselekedeteinek elhanyagolásával kezdődik. Isten ajándékait mindaddig fecséreljük, amíg a gyakori mulasztásaink elkövetett bűnökké nőnek.

A szentek épp olyan találékonyak a jóban, mint a hűtlen intező a rosszban. Nem elégszenek meg azzal, hogy napi kötelezettségeiket aprólékos gonddal teljesítik, hanem – Keresztelő János módjára – elrejtik az érdemeiket, akárcsak az intező a bűnét, nehogy jócselekedeteiknek a jutalmát ebben az életben kapják meg, hanem a túléletben. Ahelyett, hogy a nyilvánosság fényében sütkéreztek volna, a szentek Istenre hárították a dicsőséget. „Csökkennem kell,” mondta János „Őneki pedig növekednie!” Minden alkalmat kihasználta, hogy a tanítványait sajátmagától Jézushoz terelje. Ugyanezt tette Szt. Pál is, mondván: „Nem én élek, hanem Krisztus él énbennem!” „Ne velem törődj! Tedd, amit Ő mond!” Ez a sommája a Mária nézetének is Kánában. Kitartó imádság és elégtétel végzése által mi is megélhetjük a buzgóság szinte ellenállhatatlan pillanatait. Így egyetlen szent – akárcsak te is – számos embert vihet közelebb Istenhez! Így legyen, ámen!

English / 2016 Sunday 25C

(Lk16:1-13) Some of our suffering is the unavoidable price humanity must pay for original sin. Most suffering, however, is man-made – and most of this is driven by the love of money. There are indeed six other Capital Sins, but avarice trumps them all! It's a greater cause of drug addiction than intemperance, a greater cause of warfare than anger, a greater cause of pornography than lust! Avarice – not lust – explains why an infected computer spews forth smut. In today's parable, the unjust steward's moral decline started with small sins of negligence – as does ours! The steward couldn't deceive his master in the parable any more than we can deceive our all-knowing God in real life. He acted rather to deceive his fellowman lest some judge throw him into prison. His ingenious plan – with a view to making his books right – would both hide his past sins and avoid their disastrous consequences in the future.

We are all stewards like the one in today's gospel. Everything he possessed belonged to his master, just as everything we possess belongs to God. You haven't taken a vow of poverty? – Doesn't matter! Everything you own still belongs to God. Without God's gifts, we're destitute like the steward without his master's wealth. The day of reckoning in the parable symbolizes death when our stewardship will also end with a thorough accounting. In eternity there is neither meriting nor demeriting – only reward or punishment. Our downfall begins when we neglect to pray and fast, when we omit the spiritual and corporal works of mercy. We squander God's gifts until a critical moment arises when our many sins of omission occasion a flagrant sin of commission.

The saints show the same ingenuity for good that the unjust steward showed for evil. They're not content with scrupulously performing their daily duty. Unlike the steward who hid his guilt, the saints actually hide their merits lest they receive the reward of their good deeds in time rather than in eternity. Rather than basking in the limelight, the saints gave God the glory. St. John the Baptist said, "I must decrease, He must increase!" John missed no opportunity to send his disciples away from himself and to Jesus. St. Paul did the same, saying, "It's not I who live, but Christ who lives in me!" "Forget about me! Do what he says!" That sums up Mary's attitude at Cana. Through persevering prayer and penance we too will start to experience those moments of almost irresistible zeal. In this way, one saint – maybe even you! – will lead many others to God. So be it! Amen!